Η αγιότητα είναι κατορθωτή σήμερα; (μοναχός Μωυσής αγιορείτης)

Categories : ΒΙΒΛΙΑ

Date : 31 Ιανουαρίου, 2011

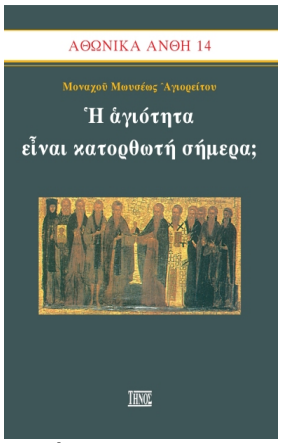

Εκδόσεις "ΤΗΝΟΣ"

1ο Απόσπασμα από το βιβλίο

του **Μωυσέως Μοναχού Αγιορείτου**:
«**Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΟΡΘΩΤΗ ΣΗΜΕΡΑ;**»,
σειρά: «***ΑΘΩΝΙΚΑ ΑΝΘΗ***» **τ. 14**,
© εκδ. «**ΤΗΝΟΣ**», Αθήναι 2010

Όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας είναι οι «καλώς τον αγώνα τελέσαντες και την πίστιν τηρήσαντες».

Οι άγιοι είναι οι καλλίνικοι αγωνιστές και οι απτόητοι ομολογητές. Αυτοί που τους επισκέφθηκε το Αγιο Πνεύμα και τους χαρίτωσε. Δεν είναι απλά οι καλοί, οι καλωσυνάτοι, οι ευγενείς, οι χαμογελαστοί, οι ηθικοί, αλλά οι εικόνες του Χριστού. **Είναι αυτοί που παραμένουν πάντοτε αδιάσπαστα ενωμένοι με τον Χριστό, που τον φανερώνουν στον κόσμο και οδηγούν τον κόσμο στον Χριστό. Οι άγιοι μας διαβεβαιώνουν ότι το ευαγγέλιο είναι εφικτό και πραγματοποιήσιμο σε όλους τους αιώνες και μπορούμε κι εμείς, αν το θελήσουμε και αγωνισθούμε, να ενωθούμε με τον Χριστό. Οι άγιοι**

δεχόμενοι τον Χριστό στη ζωή τους ανεπιφύλακτα χριστοποιούνται, γίνονται χριστοφόροι, χριστοειδείς. Έτσι αυτόν μαρτυρούν, ομολογούν, κηρύττουν, παρουσιάζουν παντού και πάντοτε. Δεν μπορούν να ζήσουν δίχως τον Χριστό. Γι' αυτούς είναι το παν.

Συχνά-πυκνά μας δίνονται διάφορες ευκαιρίες να ομολογήσουμε κι εμείς τον Χριστό. Αλλοτε το κάνουμε αμέσως κι ευχάριστα, άλλοτε με δυσκολία και άλλοτε, από φόβο ή ντροπή, καθόλου. Ο αληθινά πιστός ομολογεί πάντοτε τον Χριστό άφοβα, γιατί συνεχώς ζει σε μετάνοια και με ταπείνωση. Αισθάνεται αδύναμος, αλλά εμπιστεύεται πλήρως τον Χριστό κι ενδυναμώνεται πλούσια. Ομολογεί τον Χριστό που ζει μέσα του. Μερικές φορές, δυσκολευόμαστε να ομολογήσουμε τον Χριστό και στα πολύ κοντινά και αγαπητά μας πρόσωπα. Τότε, κατά το Ευαγγέλιο, γίνονται «εχθροί του ανθρώπου οι οικιακοί αυτού». Συμβαίνει οι δικοί μας άνθρωποι να μη μας κατανοούν, αλλά κι εμείς να μη κάνουμε καμία προσπάθεια να τους μιλήσουμε διακριτικά για τον Χριστό. Ή μερικές φορές πάμε στο αντίθετο άκρο. Να τους μιλάμε τόσο πολύ για τον Χριστό, που στο τέλος να τους κουράσουμε, να τους μπουχτίσουμε, να τους καταπιέσουμε, ώστε να μη θέλουν ούτε ν' ακούσουν για τον Χριστό. Δεν μπορούμε ποτέ να πιέσουμε, να εξουσιάσουμε, ν' απειλήσουμε κάποιον, ακόμη και τον πιο δικό μας άνθρωπο, ν' ακολουθήσει τον Χριστό.
Ο Χριστός είναι ελευθερία και αγάπη. Προσκαλεί, δεν απαιτεί κι εκβιάζει. Καλούμεθα να εμπνεύσουμε τους ανθρώπους στην αγάπη προς τον Χριστό. Όταν ο άνθρωπος είναι αυτοφυλακισμένος στα ισχυρά δεσμά του «εγώ», πάσχει από εγωϊσμό, ατομισμό, εγωπάθεια και υπερηφάνεια δυσκολεύεται ν' αγαπήσει τους άλλους, πολύ περισσότερο τον Θεό. Έτσι αδυνατεί και να τον ομολογήσει έμπροσθεν των ανθρώπων. Όποιος δεν ομολογεί σημαίνει ότι δεν αγαπά. Όποιος δεν αγαπά αυτοκαταδικάζεται σε μια παγερή μοναξιά, που θ' αρχίσει σε αυτή τη ζωή και θσ συνεχισθεί στην αιώνια. Ο εγωϊστής φίλαυτος την αγάπη του Θεού την αισθάνεται ως φωτιά, δεν την αντέχει, δεν την θέλει, τον ενοχλεί, τον καίει.

2ο Απόσπασμα από το βιβλίο:

Σήμερα υπάρχουν χριστιανοί φιλάγιοι, που μελετούν τα συναξάρια των Αγίων, τρέχουν στα πανηγύρια τους, ανάβουν τα καντήλια τους, προσκυνούν τις εικόνες τους, φτιάχνουν προς τιμήν τους ναούς, προσκυνητάρια, εικόνες, καντήλια, άρτους, πρόσφορα, κόλλυβα και λοιπά. Υπάρχουν και μη φιλάγιοι, δεν μιλάμε για τους άθεους, τους ασεβείς, τους άθρησκους, αλλά τους επηρεασμένους από τον ορθολογισμό, από μία διανοητική μοντέρνα θεολογία, που θεωρεί όλα αυτά αρρωστημένη και αθεολόγητη λαϊκή ευσέβεια. Δυστυχώς μεγάλο μέρος του χριστιανικού κόσμου δεν έχει αντιληφθεί πλήρως τη μεγάλη αξία και σημασία των

αγίων στη ζωή μας.

Η ευλάβεια, η ευσέβεια και η θέρμη των φιλαγίων πιστών δεν εξέλιπε και στις ημέρες μας. Βλέπεις και χαίρεσαι σπίτια γεμάτα εικόνες, με ακοίμητο καντήλι και άσβεστο κερί και θυμιατήρι, απλές γιαγιάδες να σου μιλούν με δάκρυα για τη θαυμαστή παρουσία των αγίων στην ζωή τους, ελπίζοντας στις πρεσβείες των αγίων και της Θεοτόκου για τη σωτηρία τους και την είσοδό τους στον παράδεισο. Οι φιλάγιοι είναι αυτοί που αναζητούν και σήμερα πραγματικούς αγίους, προς στηριγμό και ωφέλεια. Δεν δημιουργούν και φαντάζονται αγίους, ούτε ακολουθούν θεομπαίκτες ψευτοαγίους, αλλά υποκλίνονται στην πραγματική και γνήσια αγιότητα. Οι φιλάγιοι είναι το πιο εκλεκτό μερίδιο του εκκλησιάσματος των ενοριών. Συνεχίζουν την παράδοση, τιμούν ευλαβικά τις μνήμες των αγίων μας, δεν σκανδαλίζονται εύκολα από τους ψευτοαγίους, δεν επηρεάζονται και κλυδωνίζονται από εκκλησιαστικά σκάνδαλα, πραγματικά ή μη. Όταν βρεθούν σε δύσκολες συνθήκες, όπως ομόδοξοι λαοί γειτονικών ολοκληρωτικών καθεστώτων, υπομένουν γενναία, ελπιδοφόρα και νικηφόρα.

Οι άγιοι παραμένουν πάντοτε ταπεινοί, γιατί έχουν τη βέβαιη πεποίθηση πως ό,τι καλό έχουν είναι δωρημένο άνωθεν, δεν είναι κατάκτηση δική τους. Έτσι δεν μπορούν οι άγιοι να κομπάσουν, να υπερηφανευθούν, να καυχηθούν για τα χαρίσματά τους, αφού είναι χαρισμένα παρά του Πατρός των Φώτων. Οι άγιοί μας, έχοντας πλήρη συνείδηση του χαρίσματός τους, αποδίδουν κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση στον Δωροδότη Θεό. Επαινώντας τους οι άνθρωποι εκείνοι δοξάζουν την πηγή παντός αγαθού τον Πανάγαθο Θεό. Ο Θεός όσο βλέπει να ταπεινώνεται ο άνθρωπος τόσο περισσότερο τον ευλογεί και χαριτώνει, αφού πάντοτε «ταπεινοίς δίδωσι χάριν». Ένας χαρισματούχος που χρησιμοποιεί το χάρισμα προς δική του δόξα και ίδιο όφελος, σίγουρα σύντομα θα το χάσει, και θα εκτεθεί οικτρά στα μάτια των ανθρώπων που ἐκμεταλλεύεται. Από αυτή τη ζωή θα είναι ταραγμένος, συγχυσμένος και ταλαίπωρος και θα τον αναμένει αιώνια κόλαση.

Υ**πάρχει, αγαπητοί μου, και άφθονη κρυμμένη αγιότητα στους δύσκολους καιρούς μας. Όχι μόνο στη ζωή άσημων, άγνωστων, αφανών μοναχών, στις ερήμους και στα κοινόβια, αλλά και μέσα στον κόσμο.** Σύζυγοι που υπομένουν μ’ εγκαρτέρηση άστατους και άσωτους συζύγους, σκληρούς, μέθυσους, ξενύχτηδες, ανεπρόκοπους και αδιάφορους. Που δεν οδηγούνται στο διαζύγιο και υπομένουν και ελπίζουν και προσεύχονται και δεν αφήνουν την καλή αγωγή στα παιδιά τους. Η στάση αυτή της μητέρας διδάσκει τα παιδιά, τους γίνεται άριστο παράδειγμα, παρακίνηση για την αρετή. Αυτό το μάθημα δεν θα το λησμονήσουν ποτέ στη ζωή τους. Η ηρωϊκή αυτή στάση είναι δυνατόν να μεταστρέψει και τον βίαιο σύζυγο και σίγουρα θσ δώσει τον στέφανο της υπομονής, για το πολύχρονο και μερικές φορές ισόβιο αυτό μαρτύριο. Γνωρίσαμε κι εμείς τέτοιες σπάνιες ηρωίδες της πίστεως, που για πολλά χρόνια ζούσαν μυστικά ένα φρικτό μαρτύριο με σιωπή,

υπομονή, προσευχή, δάκρυα, ταπείνωση, εμπιστοσύνη κι ελπίδα στον Θεό. Πώς να μη ο Θεός τις χαριτώσει τέτοιες ωραίες ψυχές;

Βλέπετε η αγιότητα έχει πολλές πτυχές. Οι κοσμικοί δεν θα κριθούν γιατί δεν κάνουν πολλή προσευχή, αν και υπάρχουν ορισμένοι που κάνουν περισσότερη και από μοναχούς. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος έλεγε: Οι λαϊκοί θα σωθούν δια της ελεημοσύνης. Η ελεημοσύνη φανερώνει ψυχή ταπεινή και που ξέρει ν’ αγαπά. Στην παμπόνηρη και προκλητική εποχή μας όποιος ταπεινώνεται, εγκρατεύεται, καθαρεύει, είναι τίμιος, ειλικρινής, δίκαιος και συνετός θα έχει πολύ μισθό στον ουρανό.

[Πηγή (και σε πολυτονικό κείμενο): christianvivliografia.wordpress.com]